

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر سخنگوی
کابل – افغانستان

تلیفون: ۰۰۹۳ ۲۰ ۲۹۷ ۶۱۲۱ – ۰۰۳۹ ۰۸۳۱ ۲۴ ۶۱۲۱
پوست الیکترونیکي: spokesperson-unama@un.org
ویب سایت: www.unama-afg.org

کنفرانس مطبوعاتی (ترجمه کلمه به کلمه)

خانم کریستینا اوگز رئیس اداره ملل متحد برای مبارزه با مواد مخدر و جرم در افغانستان

آقای علیم صدیق سرپرست دفتر سخنگوی یوناما

کابل، دوشنبه بیست و هشتم جولای سال ۲۰۰۸

یوناما: خانمها و آقایان، صبح شما بخیر. من علیم صدیق از دفتر سخنگوی یوناما هستم. به کنفرانس مطبوعاتی ما خوش آمدید. امروز بسیار خرسند هستیم از اینکه میزبان رئیس دفتر ملل متحد برای مواد مخدر و جرم خانم کریستینا اوگز، می باشیم. قبل از اینکه میکروفون را به خانم اوگز تحویل بدهیم، می خواهم خبری را در مورد سازمان خوراک جهانی سازمان ملل برای تان ارائه بدارم.

کاروان پروگرام خوراک جهانی در غرب کشور مورد حمله قرار گرفت.

یوناما شدیداً حمله اخیر به کاروان پروگرام خوراک جهانی را محکوم می کند. یکبار دیگر حمله بر کاروانهای کمکهای غذایی فقیرترین اقشار جامعه افغانستان را از مواد غذایی محروم کرده است. کسانیکه مسئول این حملات اند ما برای شان پیامی داریم- شرمیاد بر شما. چنین حملات بی احترامی به مردم افغانستان وسخاوت جامعه بین المللی میباشد. این حملات غیرقابل قبول اند و باید متوقف شوند. پروگرام خوراک جهانی سابقه طولانی در کمک به اقشار نیازمند این کشور دارد. با توجه به خشکسالی شدید و افزایش شدید قیمت های مواد غذایی درک چنین حملاتی بسیار دشوار است. اجازه می خواهم شما را در جریان بعضی جزئیات قرار دهم.

پنجشنبه گذشته مردان مسلح ناشناس به کاروان پروگرام خوراک جهانی که متشکل از 45 لاری تجاری بود و کمکهای غذایی را از قندهار به هرات منتقل می کرد، حمله کردند. این حمله در ولسوالی بالا بلوک در ولایت فراه در غرب افغانستان اتفاق افتاد. دو لاری به آتش کشیده شدند. هشت لاری دیگر به مقصدی نامعلوم برده شدند.

و حدود بیش از 320 متریک تن مواد غذایی که برای تغذیه یک ماهه 38400 نفر کافی بود به غارت برده شد. علی رغم این حادثه، پروگرام خوراک جهانی همچنان کمک های غذایی خود را از قندهار به هرات در غرب افغانستان ارسال خواهد کرد.

اجازه می خواهم تا یادآور شوم که بین جنوری و جون امسال، 12 حمله مسلحانه علیه کاروانهای حامل کمک های غذایی پروگرام خوراک جهانی صورت گرفته است. مجموعاً 466 تن مواد غذایی به ارزش 300000 دالر از بین رفته است. پروگرام خوراک جهانی می توانست از این کمک ها برای تغذیه یک ماهه حدود 46600 (7767 خانواده) نفر از آسیب پذیرترین اقشار استفاده کند.

در سال 2007، بیش از سی حمله علیه کاروانها و وسایط تجاری که حامل کمکهای غذایی پروگرام خوراک جهانی بودند گزارش شد. در مجموع، 870 تن مواد غذایی به ارزش 730000 دالر از بین رفت. متأسفانه در حداقل چهار مورد از این حوادث در یوران و اسکورت های پولیس افغانستان مجروح و کشته شدند.

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد: در کنفرانس مطبوعاتی قبلی من در مورد کشت کوکنار صحبت کرده بودم، همچنان در مورد ضرورت یا نیاز هدف قرار دادن قاچاقچیان مهم مواد مخدر، شبکه های جنائی و فساد، توسط نهاد های عدلی و انفاذ قانون افغان نیز صحبت نموده بودم. امروز می خواهم تا در مورد یک زمینه مهم دیگر مشکل مواد مخدر صحبت کنم: قاچاق مواد کیمیاوی به افغانستان که در لابراتوار های تولید هیروئین غیر قانونی بکار می روند. همچنان بصورت مختصر کمپاین های را که جهت متقاعد ساختن کشاورزان در عدم کشت کوکنار آغاز شده به شما باز گو می کنم. و در اخیر یک حادثه تاریخی را به شما شرح می دهم: ایجاد انجمن وکلای مدافع افغانستان.

اکتراً شنیده اید که افغانستان دلیل اصلی تمام بلاها در مشکلات جهانی مواد مخدر است. به نظر من این قضاوت غلط است و متهم نمودن افغانستان به مشکل جهانی هیروئین درست نیست. درست است که این کشور مواد خام برای هیروئین را تولید می کند، اما تولید هیروئین بدون مواد خاص کیمیاوی ممکن نیست و این مواد کیمیاوی در داخل افغانستان تولید نمی شوند، بلکه به این کشور قاچاق می شوند. قبلاً افغانها از کوکنار تریاک تولید می کردند و سپس آن را به خارج از کشور انتقال می دادند، اما در سالهای اخیر افزایش قابل ملاحظه ای در پیشقدم های کیمیاوی تریاک به هیروئین در داخل افغانستان دیده شده است.

همینا ما شواهدی دال بر اینکه هیروئین با کیفیت بهتر در بعضی از مناطق با کمک کیمیاگران و مشاوران خارجی تولید میگردد در دست داریم. ما فکر میکنیم که سال گذشته در حدود 60 فیصد تریاک در داخل افغانستان به هیروئین تبدیل شده است و این طبعاً به این معنی است که به مقدار بیشتر ازین مواد کیمیاوی برای پروسه تصفیه ضرورت بوده است.

تخمین های فعلی ما براساس ارقام سال گذشته تریاک، حدود 13 هزار تن مواد لازم است که این بشمول 1.500 تن اسپتیک انهایدرید و یا مشهورترین و مهم ترین پیشقدم کیمیاوی میباشد. این مواد کیمیاوی در کشور های صنعتی غیرقانونی نبوده به شکل قانونی به مقاصد صنعتی تولید می شوند. این مواد در یک تعداد صنایع چون صنایع رنگ سازی، دواسازی و غیره استعمال میشوند. و در کشور های صنعتی تولید میشوند. در اکثر وقایع به صورت قانونی صادر هم میشوند اما زمانیکه به مقصد رسیدند سپس از طریق کانال های غیر قانونی به داخل افغانستان قاچاق میشوند.

در واقع افغانستان به این مواد های کیمیاوی نیاز قانونی ندارد. در دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد ما یک پروژه ای داریم که هدف آن مبارزه با جریان مواد کیمیاوی مورد استفاده در تولید غیر قانونی هیروئین در افغانستان می باشد. از طریق این پروژه، پولیس مبارزه با مواد مخدر، پولیس سرحدی و گمرک آموزش میبندند تا سرحدات افغانستان را بهتر کنترل نمایند. برعلاوه، ما در حال تنظیم و آموزش تیم های سیار جهت مبارزه در سرحدات و مناطق داخلی تولید مواد مخدر می باشیم.

پولیس ضد مواد مخدر در حال افزایش تلاش ها جهت جلوگیری از ارسال غیر قانونی مواد کیمیاوی می باشد. از سال 2006 بدینسو، بیش از 200 تن پیشقدم کیمیاوی توسط مسئولین افغان ضبط شده است.

پروژه دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد تلاش دارد تا همکاری های منظوقی را در عرصه کنترل قاچاق این مواد کیمیاوی ترغیب و تطبیق کند زیرا که این مواد از کشور های همسایه به افغانستان میآیند. ما میتودولوژی خود را با آنان شریک ساخته و افغان ها را برای نقشه کشی ضبط مواد و فعالیت های تحقیقاتی یا پیگیری تعلیم میدهم تا به درک بهتر وضعیت قاچاق منجر شود.

طبق نتیجه گیری ها مسیر طولانی ایجاد شده قاچاق، بخصوص در جنوب، جنوب شرق و جنوب غرب یا در جاهائی که در آن تریاک کشت میشود تا هنوز فعال می باشد. با اینکه اکثر ضبط ها در ننگرهار انجام می شود، اما نشانه های زیادی دال بر عبور مقادیر زیاد مواد کیمیاوی از طریق مرز ایران وجود دارد. آنان هر دو طریق نقاط عبور قانونی و غیر قانونی را استفاده نموده، اما شواهدی وجود دارد که از نقاط قانونی عبور از مرز جهت قاچاق محموله های بزرگ توسط موتر های باربری استفاده می نمایند.

تحقیقات انجام شده توسط نمایندگی های قانون گذار ملی و بین المللی نشان داده که مواد کیمیاوی از کشور های چین، روسیه، کوریای جنوبی، اروپا و بعضی دیگر نقاط به افغانستان میرسند. محموله های این کشور ها اکثراً از طریق پاکستان می گذرند. این مسئله بر اساس ضبط 14 تن اسپتیک انیدرید در بندر کراچی در ماه فبروری امسال، که از سال 2001 بدینسو اولین بار بود، مشخص شد. واضحاً نمیتوان بدون تحقیقات استخباراتی قبلی به این کشف دست رسی یافت.

در این قضیه خاص، محموله کیمیاوی در کانتینر های بحری از کشور کوریای جنوبی ارسال شده بود که در نتیجه یک ابتکار تحت عملیات تارست Taracet که یک ابتکار دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد و کشور های همسایه افغانستان و دیگر کشور های منطقه می باشد، کشف و ضبط گردید.

در ماه اپریل امسال، مسئولین ایرانی یک محموله بزرگ دیگر به وزن 5 تن انیدرید اسید را که از کشور کوریای جنوبی به مقصد افغانستان انتقال یافته بود، دستگیر نمودند. در خود کابل پولیس ضد مواد مخدر (تحت عملیات تارست) با ضبط 3 تن مواد کیمیاوی که از طریق مرکز پاکستان و احتمالاً از طریق مرز رسمی تورخم قاچاق می شد، به موفقیت مهمی دست یافت.

ما بعضی شواهدی در دست داریم که قاچاق بران در اثر این دستگیری ها در بعضی مناطق افغانستان به کمبود مواد مواجه شده اند که سبب از دیاد قیمت در بعضی مناطق افغانستان شده است و ما فکر میکنیم که این قسما از سبب کشف آنچه گفتیم و نیز به خاطر آن است که در سطح بین المللی از اثر ضبط یا توقف ارسال یک مقدار زیاد اسپتیک انهایدرید در اثر تحقیقات فعلی نیز به کمبود آن مواجه شده اند.

میخواهم چنین نتیجه گیری نمایم که چالش مهم این خواهد بود که تمام جامعه بین المللی باید باهم در راه تبادلہ معلومات در مورد قاچاقبران مشهور که اکثر آنان در کشور های همسایه و یا در داخل افغانستان به بسپار اسایش زندگی مینمایند همکاری نمایند.

من راجع به آخر زنجیر صحبت نمودم حالا میخواهم راجع به شروع آن چیزی بگویم.

در هریک از گفتگو های مربوط به مبارزه علیه مواد مخدر، این موضوع نباید فراموش شود که اقتصاد مبتنی بر کشت تریاک به طور کل، از یک فرد، یک خانواده، و یا یک اجتماع شروع می شود که اقدام به کشت خشخاش می نمایند. یکی از راه هایی که بتوان با آن به تصمیم گیری های زارعین تأثیر گذاشت همانا اطلاع رسانی عمومی و تقویت آگاهی عامه است.

در سال جاری، تحت رهبری وزارت مبارزه با مواد مخدر، کمپاین آگاهی عامه قبل از موعد کشت خشخاش آغاز شد. این کمپاین 18 ولایت کشور را تحت پوشش قرار می دهد. از طریق شورا ها، رسانه ها و کمپاین های تبلیغاتی و سایر فعالیت های اجتماعی، این کمپاین بر ارائه معیشت بدیل قانونی برای کشت خشخاش تأکید نمود. و همچنین آگاهی عامه را نسبت به عواقب منفی این کشت برای افراد، خانواده ها، و اجتماعی که در صنعت تولید مواد مخدر دخیل هستند، افزایش داد.

اداره مبارزه با جرائم و مواد مخدر ملل متحد تحقیقاتی را در رابطه به موثریت کمپاین های قبلی نیز انجام داده است. کمپاین سال جاری سعی دارد تا با استفاده از نتایج این تحقیقات پیام هایی را مطابق با ولایت و یا منطقه خاص طرح نماید. نتایج این تحقیقات حاکی از اهمیت درک درست انگیزه هایی است که در نتیجه آنها، زارعین به کشت مواد مخدر آغشته گردیده و یا از آن دست بر میدارند، که تنها بر مبنای همین درک می توان برنامه های آگاهی عمومی را به شکل موثر طرح نمود. برخی از انگیزه های کلیدی ای که ما شناسایی کرده ایم عبارت اند از: نگرانی زارعین نسبت به این که مبادا در صورت رواج یافتن کشت خشخاش در اجتماع شان، فرزندان شان معتاد به مواد مخدر شوند؛ و نگرانی از خطر منازعات محلی ناشی از شیوع و رواج کشت خشخاش.

در همین لحظه که ما در اینجا گردهم جمع شده ایم، جلسه تاریخی وکلای مدافع از سرتاسر افغانستان در حال برگزاری است. این نشست عمومی انجمن مستقل وکلای مدافع افغانستان می باشد که در کابل ملاقات می کند. این اولین نمونه از چنین انجمنی در تاریخ افغانستان و واقعا یک حادثه تاریخی می باشد. چنین انجمن هایی در سرتاسر دنیا وجود دارند، چه مسلمان چه غیر مسلمان و این روش پذیرفته شده حفظ استقلال حرفه وکالت می باشد.

حق دفاع حقی است که توسط قانون اساسی به تمام شهروندان این کشور داده شده اما واقعیت این است که خارج از کابل، بیشتر تحقیقات و جلسات محاکم بدون حضور وکیل مدافع و بسیار متفاوت از کابل برگزار می شود.

580 وکیل مدافع در افغانستان وجود دارد که به این معناست که برای هر یک میلیون شهروند افغان 23 وکیل مدافع موجود است. در مقایسه، در فیلیپین 44000 وکیل مدافع وجود دارد (و جمعیت آن 80 میلیون می باشد) یا به عبارت دیگر 550 وکیل برای هر یک میلیون شهروند یا نسبتی که 23 برابر بیشتر از افغانستان می باشد. سال گذشته وقتی که قانون وکلا تصویب شد قدم مهمی به سوی عدالت برداشته شد. ایجاد چنین انجمن مستقل وکلای مدافع قدم مهم دیگری به سوی ترویج دسترسی معنادار به نمایندگی حقوقی و عدالت برای همه بدون توجه به شرایط اجتماعی، اقتصادی، مذهبی و قومی می باشد.

انجمن وکلای مدافع نقش مهمی در ترویج عدالت، موفقیت مسلکی، و احترام برای قانون خواهد داشت. این نهاد مسئول ثبت نام و صدور جواز برای وکلا و تعیین معیارهای اعتبار برای آغاز به کار و همچنین نظم بخشیدن به فعالیت های وکلا بر اساس قواعد سلوکی خواهد بود.

ارتقاء آگاهی عامه نیز یک بخش از تعهد انجمن جدید وکلای مدافع میباشد زیرا که مردم این کشور از حقوق شان خبر ندارند و حاکمیت قانون را میخواهند و به آن نیاز دارند. عدالت در این کشور یک چیز بنیادی میباشد و بدون موجودیت وکلای مدافع نمیتواند ایجاد و حفظ گردد زیرا که آنها در هر مرحله از جریان قضایی به منظور حصول اطمینان اینکه حقوق مظنونین، متهمین و متضررین جرایم حمایت میگردد و قوانین بطور مناسب تفسیر و بکار برده میشوند اشتراک مینمایند.

بسیاری اوقات ما راجع به کسانی صحبت مینماییم که در عقب میله های زندان قرار ندارند، ولی باید در آنجا باشد. من در بسیاری مواقع در مورد آنها صحبت کرده ام و اینرا ادامه خواهم داد چونکه آنها مردمان اند که مرتکب جرایم فساد اداری گردیده اند یا استفاده جویان اند که در عقب شبکه های قاچاق مواد مخدر حضور دارند. آنها همچنان مردمان با قدرت اند و یا دوستان با قدرت دارند که از تلفون های موبایل شان جهت رهایی

یک مظنون از قید بدون یک محاکمه عادلانه که من آنرا عدالت تلفونی خوانده ام استفاده میکنند. این را حاکمیت قانون نمیگویند، این حاکمیت قانون مردمان اند که در فساد آلوده اند و دارای قدرت اند.

اما افراد نیز وجود دارد که بیگناه اند و سال ها را در پشت میله های زندان بدلیل اینکه دوستان قدرتمند ندارند سپری مینمایند. این ها کسانی اند که باید رها گردند و حق دارند که رها شوند، اما به یک وکیل مدافع نیاز میباشد تا آن حق را تامین نماید. بیگناها و کسانی که محکومیت خود را سپری نموده اند و باید آزاد شوند، رها نمیگردند بخاطریکه آنها به وکلای مدافع دسترسی نداشته اند و حتی این را نمیدانستند که مطابق قانون اساسی حق دارند از حقوق خویش دفاع نمایند.

من فکر میکنم قانون وکلای مدافع و ایجاد انجمن مستقل وکلای مدافع این را باید تغییر دهند. من امیدوار هستم که این یک قدم بسیار مهم در یک جهت درست میباشد. یک مدت زمان را دربر خواهد گرفت ولی هر تغییر با یک قدم کوچک آغاز میگردد بنا من اطمینان دارم و دفتر مواد مخدر و جرایم ملل متحد این انکشاف را حمایت نموده اند و به حمایت خود از حق دفاع و ضمانت انجمن وکلای مدافع از آن حق ادامه خواهد داد.

سوالات و جواب ها:

ایرنا: افغانستان تریاک و مواد خام برای هیروئین تولید می کند و بعضی کشور ها مانند روسیه، چین و کوریای جنوبی مواد کیمیای که برای تولید هیروئین استفاده می شود، تولید می کنند. این مواد کیمیای به نقاط و کشورهای خاصی بوسیله کانتینر ها انتقال داده می شود و کسی هم حق بررسی این کانتینر ها را ندارد. اما این مواد چگونه به افغانستان می رسند؟

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد: امکان منع یا جلوگیری از ارسال این مواد نیست، زیرا کاربرد وسیع قانونی دارند. اما یک سیستم بین المللی کنترل وجود دارد. اگر یک کشور می خواهد این مواد را صادر نماید باید مسئولین کشور دریافت کننده را در جریان بگذارند و آنها می توانند بگویند که بلی این فابریکه به این مقدار مواد نیاز دارد و یا این مقدار مواد برای این فابریکه زیاد است و یا هیچ نیازی به این مواد در اینجا نیست که در آنصورت صادرات صورت نمی گیرد. مشکل این است، زمانیکه مواد کیمیای به کشور نزدیک افغانستان می رسد، ناگهان ناپدید می شود.

یک مسئول دیگر این دفتر: بلی کریستنا درست می گوید، بعضی از این مواد کیمیای تحت کنترل اند و بعضی از آنها نه. انیدرید اسید تحت کنترل می باشد. مشکل انحرافات مسیر های دومی است. مواد بصورت قانونی به شرکت های شناخته شده در کشور های مختلف فروخته می شود و بعد از آن انحرافات ثانوی صورت می گیرد و در نتیجه به افغانستان قاچاق می شود. قاچاق از طریق مرز ها بسیار مهم است.

اندیپننت: شما از کیمیگران خارجی که به افغانستان آمده اند تا کیفیت هیروئین را بالا ببرند، صحبت نمودید، آیا گفته می توانید که چه تعداد این افراد در اینجا وجود دارد و از کدام کشور ها اند و محل لابراتوار های آنان در کدام نقاط افغانستان است؟

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد: شما به این مسئله به عنوان تجارت یا معامله بنگرید، می خواهم قبل از پاسخ به سوال شما چند کلمه در مورد آنچه که در دیگر نقاط جهان اتفاق افتاده و یا در حال اتفاق است، بگویم. بگونه مثال اگر به امریکایی جنوبی بنگرید، می بینید که در آن کشور ها مشاورینی وجود دارد که از ایالات متحده آمده اند. شما حتماً میدانید که اروپا بزرگترین تولید کننده اکستازی است و تولید این مواد قبل از تشکیل اتحادیه اروپا و یا قبل از عضویت کشور های اروپای شرقی در این اتحادیه وجود داشت، در این کشور ها شمار کیمیگران بیکار زیاد بود و از این افراد به صفت مشاورین برای تولید اکستازی در بعضی از کشور های اروپای شرقی استفاده می شد.

اما در افغانستان، مهمترین مناطق برای این لابراتوار ها مناطق مرزی است. در شرق مثلاً ننگرهار، جنوب قندهار، هلمند و نیمروز مهمترین مناطق شمرده می شوند. مناطق دیگر نیز وجود دارد، اما این ها مناطقی اند که به مواد خام یعنی کوکنار بسیار نزدیک اند. و کیمیگران نیز از کشور های می آیند که به این مناطق نزدیک اند و لابراتوار ها هم در مناطق مرزی قرار داشته باشند. در واقع این یک نوع تجارتي است که بهترین تجربیات را صرفنظر از اینکه از کجا آمده بدست می آورید. پس چیزی را که نشان می دهد این است کار از داخل افغانستان بسیار منظم شده، اما اگر شما تجربه نداشته باشید می توانید از خارج آن را بدست بیاورید.

تلویزیون صبا: می خواستم میزان کشت کوکنار را بدانم و بر اساس گفته وزارت مبارزه با مواد مخدر هژده ولایت امسال از کشت کوکنار پاک می شوند. نظر تان را در این مورد بگوئید؟

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد: ما تا هنوز در حال دریافت ارقام هستیم و محاسبه می کنیم، تا آخر ماه اگست قادر خواهیم بود تا به سوال شما پاسخ دهیم.

کلید: با توجه به این واقعیت که یک تعداد مسئولین بلند پایه دولت در تجارت و قاچاق مواد مخدر سهیم اند، آیا اقدامات اتخاذ شده دولت افغانستان در این راستا برای شما قابل قبول است؟

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد: به نظرم اگر شما به دست داشتن متهم شوید، در آنصورت دستور عمل مناسب برای پیگیری باید باشد. و من تا هنوز ندیده ام که این دستور عمل تطبیق شود. فقط می خواهم بگویم که برای هر جامعه ای که مردم آن باور دارد که مسئولین دولتی، یعنی کسانی که باید از منافع این مردم دفاع کنند خود فاسد اند، بسیار خطرناک است. حتی اگر این مسئله واقعیت نداشته باشد، برای جامعه بسیار خطرناک است، زیرا نشان می دهد که هیچ اعتمادی به دولت وجود ندارد. به نظرم من بهترین چیز برای دولت، تحقیق درست و واقعی این اتهامات است.

خبرنگار آزاد: شما در مورد موفقیت در متقاعد ساختن کشاورزان و ضبط مواد کیمیاوی صحبت نمودید اما در مورد این واقعیت که عاملین اصلی این فعالیت ها که تا هنوز مورد پیگرد قرار نگرفته اند نیز صحبت نمودید. این خود نشان دهنده نبود اراده سیاسی است که اخیراً به خوبی از سوی یک مسئول ارشد امریکایی که قبلاً مسئول مبارزه با مواد مخدر بوده، ثبت شده است. پس عدم اراده سیاسی به مقامات بلند پایه جامعه بین المللی و دولت افغانستان دلالت می کند. آیا شما نگرانی در این مورد را می پذیرید؟

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد: به نظر من عدم موفقیت در دستگیری عاملین اصلی این صنعت چیزی مرکب از فساد در داخل سیستم و آنچه که شما میدانید است و من این را یک مشکل بزرگ می خوانم، اما مسئله ظرفیت و شایستگی و توانائی برای انجام کاری در این خصوص نیز مطرح است. افغانستان برای چندین سال پولیس خوب آموزش دیده نداشت و حالا هم گامهای آن بسیار آهسته است و ضبط مواد کیمیاوی در کابل، نشانه انکشاف مثبت است.

من سخنان نمایندگان دولت افغانستان را در کنفرانس پاریس شنیدم و از شنیدن اعلامیه قوی برای مبارزه با فساد، خوشحال شدم. البته این ها همه حرف بودند و طبعاً چیزی را که فعلاً انتظار می کشیم، اقدامات قاطع برای پیگیری صحبت های قبلی است، ولی شناخت این مسئله به عنوان یک مشکل حد اقل یک آغاز بود و چیزی است که بصورت علنی در مورد آن صحبت شد و نه اینکه جامعه بین المللی دولت را متهم کند. دولت می گوید که ما مشکل فساد داریم. ما منتظر می مانیم تا ببینیم که چه گامهای برداشته می شود.

آژانس صدای افغان: گفته شده که اکثر مواد مخدر در مناطق تحت کنترل طالبان کشت می شود، و گفته شده که طالبان از کوکنار جهت تمویل اقتصادی خود استفاده می کنند. می خواستم نظر شما را در مورد اینکه آیا طالبان کشاورزان را به کشت کوکنار ترغیب می کنند، بشنوم؟

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد: مشارکت شورشیان در هر ولایت متفاوت است و بخصوص در ولایاتی که نا امن می باشد. اخیراً در ننگرهار بودم و به من گفته شد که در اینجا شورشیان کوکنار را می خرنند و بجای گرفتن مالیات دوباره این مواد را می فروشند. اما در هلمند از طریق روش سنتی عسر از کشاورزان مالیات گرفته می شود. به نظر من مهمترین ارتباط در اینجا یک نوع رابطه فرصت طلبی وجود دارد که در آن تجار مواد مخدر و شورشیان بخشی از کشور را دور از دسترس مشروع دولت قرار داده اند. بنابراین، شرایط مختلف و مناسبی وجود دارد که موجب کشت کوکنار می گردد.

یوناما: تشکر از شما